శ్రీ శివ మహా పురాణము

శ్రీ శివ మహా పురాణము

Published by
Adhyaksha
Ramakrishna Math
Domalguda, Hyderabad - 29

© Ramakrishna Math, Hyderabad
All rights reserved

I - 3M - 08- 2013
ISBN 93-83142-62-0

Printed in India at
R P Graphics
Hyderabad.

శ్రీ శివ మహా పురాణము

శ్రీ వేదవ్యాస మహర్షి ప్రణీతము
తెలుగు వచనము

వచన రచన :
"సాహిత్య కళానిధి"
శ్రీ విశ్వనాథం సత్యనారాయణ మూర్తి

రామకృష్ణ మఠం
దోమలగూడ, హైదరాబాదు - 500 029

ప్రవేశిక

కరాన త్రిశూలమూ, ఉరాన ఎముకల పేరూ, శిరాన నెలవంకా ధరించి లీలాతాండవలోలుడైన పరమశివునికి శిరస్సు వంచి భక్తి పురస్సరంగా ప్రణామం చేస్తున్నాను అని భాగవతంలో పోతానామాత్యుడు పరమశివుణ్ణి ప్రార్థించాడు. నిర్గుణ నిరాకార, నిర్మోహితుడైన ఆ పరబ్రహ్మమే సాకారరూపుడైన పరమశివుడుగా రూపం దాల్చాడు. 'హర హర మహాదేవ....' అంటూ భక్తి ప్రపత్తులతో తనను స్మరించే ప్రతీ జీవికి ముక్తి మార్గాన్ని ప్రసాదించే పరబ్రహ్మమే మహాశివుడు. ధ్యానయోగమే ముక్తికి రాజమార్గంగా తెలియజేసి తాను కైలాసపతి మహేశ్వరుడుగా ధ్యానయోగంలో లయించి బోధించే పరమగురువు మహాశివుడు. అట్టి పరమశివుని వర్ణనతో కూడినదే 'శివ మహాపురాణం'.

వేదములే మూలములుగా గల అష్టాదశ పురాణాలు ఉన్నాయి. ఆ వేదములు చతుర్ముఖ బ్రహ్మకు పరమశివుడే ఉపదేశించాడు. కనుక వేదములు, వాటి నుండి వెలువడిన శ్రుతి, స్మృతులు, పురాణాలు అన్ని ప్రప్రథమంగా శివుని చేత బ్రహ్మదేవునికి తెలుపబడింది. కాబట్టి మహాశివుడే మొట్టమొదటి పురాణ కథానాయకుడనీ మహాభారతం శాంతిపర్వంలో అష్టాదశ *పురాణానాం దశభిః కథ్యతే శివః* అని పేర్కొనబడింది. అష్టాదశ పురాణాలలో పది పురాణాలు శివుని కథలతో నిండినవని స్పష్టంగా తెలియబడుచున్నది. సర్వవ్యాపకుడు, సర్వాధారుడు, నిర్వికారుడు, నిరంజనుడు అని బ్రహ్మ విష్ణ్వాది దేవతల చేత కీర్తించదగ్గ మహాశివుని లీలా మాహాత్మ్యాన్ని తెలిపేదే ఈ శివ మహాపురాణం. ఈ శివ మహా పురాణం మహా పుణ్య ప్రదాలైన పన్నెండు సంహితలను కలిగి ఉంది. లక్ష శ్లోకాలతో కూడినది. అయితే కలియుగ జీవులు అల్పాయుష్కులని గ్రహించి వ్యాసమహర్షి ఏడు సంహితలు, ఇరువది నాలుగు వేల శ్లోకాలలో సంక్షిప్తం గావించారు. ఈ శివ మహా పురాణం అష్టాదశ పురాణాలలో నాల్గవది. ఏడు సంహితలలో నాల్గవదైన కోటి రుద్ర సంహితలో ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాల ప్రాదుర్భావ చరిత్ర పొందుపరచబడింది.

పురాణాలలో సాగే సంభాషణలలో ఆధ్యాత్మిక సాధకుల సాధనా మార్గాలు తేటతెల్లమవుతాయి. ఉదాహరణకు శివ మహా పురాణం రుద్ర సంహితలో దాక్షాయణి పరమశివుని సమీపించి నివృత్తి మార్గాన్ని ఉపదేశించమని కోరింది. జీవుడు ఏ తత్త్వాన్ని ఎరిగి సంసార

దుఃఖాన్ని దాటగల్గుతాడో ఆ మోక్షసాధనను తెలియజేయమని కోరింది. పరమశివుడు భక్తిమార్గాన్ని బోధించి ముల్లోకాలలో భక్తి కంటె సులభమైన మార్గం లేదని వివరించాడు. ఈ పురాణంలో ప్రతీ ఘట్టం జీవులకు మేలైన సాధనా మార్గాన్ని ప్రతిపాదిస్తుంది.

పురాణ గ్రంథకర్త సాహిత్య కళానిధి శ్రీ విశ్వనాథం సత్యనారాయణ మూర్తి గారు. వీరు పాఠక లోకానికి రామకృష్ణ మఠం ద్వారా ఇది వరలో ప్రచురించబడిన 'సంపూర్ణ హనుమత్ చరిత్రము' ద్వారా సుపరిచతులే. సాహిత్య పఠనమే తపస్సుగా భావించే వీరిని మేము కోరినదే తడవుగా ఈ మహత్తర పురాణ వచన రచనకు అంగీకరించి, మనోహరంగా వ్రాసి ఇచ్చినందుకు వారికి మా హృదయపూర్వక ధన్యవాదాలు. *పఠనాచ్ఛ్రవయా దస్య భక్తి మా న్నర సత్తమః, సద్యః శివపదప్రాప్తిం లభతే సర్వసాధనాత్* – భక్తితో శివపురాణం పఠించే మానవులూ, ఆ పురాణమును భక్తిశ్రద్ధలతో ఆలకించెడివారూ, శివుని భక్తిప్రపత్తులతో ఆరాధించే నరులు, మానవోత్తములై ఇహ లోకంనందు సుఖసౌఖ్యాలను, పరలోకమునందు శివసాన్నిధ్యాన్ని పొందగలరని ఈ పురాణమే చెబుతోంది. మఠం ద్వారా ప్రథమంగా వెలువడుతున్న ఈ శివ మహా పురాణాన్ని తెలుగుపాఠకులు ఆదరిస్తారని ఆశిస్తూ...

– ప్రకాశకులు

విద్యేశ్వర సంహిత

శ్రీ గణేశాయ నమః

శ్రీ శివ మహా పురాణము

విద్యేశ్వర సంహిత

శ్రీ గణేశాయ నమః । శ్రీ గురుభ్యో నమః । శ్రీ సరస్వత్యై నమః

అథ శివపురాణే ప్రథమా విద్యేశ్వర సంహితా ప్రారభ్యతే ।

శ్రీ గణేశునకు నమస్కారం. శ్రీ గురుదేవులకు నమస్కారం. శ్రీ సరస్వతికి నమస్కారం. ఇపుడు శివపురాణమందలి మొదటిదైన విద్యేశ్వర సంహిత ప్రారంభింప బడుతూన్నది.

ఆద్యంత మంగళమజాత సమాన భావ
మార్యం తమీశ మజరామర మాత్మదేవమ్ ।
పంచాననం ప్రబల పంచ వినోద శీలం
సంభావయే మనసి శంకర మంబికేశమ్ ॥

తా॥ శంకరుడు ఆద్యంతము మంగళ స్వరూపుడు. ఆయనతో సమానమైన తత్త్వం ఎక్కడనూ లేదు! ఆయనకు జనన మరణాదులు లేవు! సృష్టి, స్థితి, లయ, తిరోధాన అనుగ్రహములనే పంచ కర్మలను ఆయన లీలామాత్రంగా నెరవేరుస్తూ ఉంటాడు. ఆయన పంచముఖుడు. శక్తి స్వరూపిణి ఐన అంబికతో కూడినట్టి ఆ అవిభాజ్య తత్త్వాన్ని, పరమోత్కృష్టమైన దానిని మనసులో ధ్యానిస్తున్నాను.

శ్లో ॥ ధర్మక్షేత్రే మహాక్షేత్రే - గంగాకాళింది సంగమే ।
ప్రయాగే పరమే పుణ్యే - బ్రహ్మలోకస్య వర్త్మని ॥
మునయశ్శంసితాత్మాన - సత్యవ్రత పరాయణాః ।
మహౌజసో మహాభాగా - మహాసత్రం వితేనిరే ॥

వ్యాసుడిలా అంటున్నాడు:

రోమహర్షణుడను సూతుని మునులు ప్రశ్నించుట

ధర్మక్షేత్రము, గంగాయమునా సంగమ స్థానము, బ్రహ్మలోక మార్గము, పుణ్యప్రదము ఐన ప్రయాగ క్షేత్రంలో జితేంద్రియులు, సత్యవ్రతులు, తేజశ్శాలురు, మహాత్ములు ఐన మునులు మహా సత్రయాగాన్ని అనుష్ఠిస్తున్నారు. ఆ వార్త విన్న వ్యాస శిష్యుడు,మహాముని, నిఖిల పురాణ వ్యాఖ్యానవైఖరీ సమేతుడైన సూతుడు మునిర్దర్శన కాంక్షాతత్పరుడై విచ్చేశాడు. అలా వచ్చిన సూత మహామునిని చూచి మునులందరూ హర్షోన్మీలిత సుప్రసన్న మనస్కులై ఆయనను యథావిధిగా పూజించి, వినయంగా దోసిలొగ్గి స్తుతించి ఇలా అభ్యర్థించారు. "ఓ రోమహర్షణా! నీవు సర్వజ్ఞుడవు! నీవు భాగ్యవంతుడవు! రత్నగర్భ ఐన వసుంధర ఇచ్చే అన్ని సంపదల కంటె విద్యా సంపద పరమోత్కృష్టమైనది... అనిగదా పెద్దల సూక్తి. వేద హృదయాన్ని విప్పిచెప్పే పురాణ విద్యను నువ్వు వ్యాస భగవానుని సన్నిధిలో నిర్విశేషంగా గ్రహించావు. సారభూతమైన రత్నాలకు సముద్రుడు స్థానమైనట్లుగా అద్భుతుడైన పరమాత్మ యొక్క ఆశ్చర్యగాథలను వివరించి చెప్పిన పురాణ వాఙ్మయానికి నీవు ఆశ్రయభూతుడవయ్యావు.

ఓ సూత మహామునీ! నీవు త్రికాలజ్ఞుడవు. నీకు విదితం కాని వస్తువు ముల్లోకాలలోను లేదు. నీ రాక మాకు శారద పూర్ణిమా విమల చారుతరోజ్వల చంద్రజ్యోత్స్నలా ఆహ్లాదాన్నిస్తోంది. కోరకుండ వరాన్నిచ్చే దైవసముడవు నీవు. నీ ఆగమనం మాకు అదృష్టపు పంట. పండిన పంట ఫలాన్ని దక్కించుకోని అవివేకి లోకంలో ఉంటాడా? నీవు మాకేదో శ్రేయస్సును అనుగ్రహించు. నీరాక వృథా కారాదు. తత్త్వాన్ని గూర్చి, మానవులకు శుభా శుభాలనిచ్చే విధినిషేధ రూపమైన కర్మలను గూర్చి, గతంలో చాలా విని ఉన్నాం. ఐనా తృప్తి లేదు . ఇంకా వినాలనే కోరిక మిక్కుటంగా ఉంది. పరమేశ్వరుని యందు నిశ్చలమైన బుద్ధిగల ఓ సూతమునీ! నీ నుండి మేమొక విషయాన్ని తెలుసుకోవాలనే కుతూహలాన్ని కలిగి ఉన్నాం. అది రహస్యమే కావచ్చు. మాయందు అనుగ్రహంతో చెప్పు. అదేమిటంటే: రాబోయే కలియుగంలో మానవులందరు దురాచార వర్తనులు, సత్యవాక్య పరాఙ్ముఖులు అవుతారని విన్నాం. అట్టి భయంకరము, పాప భూయిష్టము ఐన కలిలో శీఘ్రంగా పాపాలను తొలగించుకొనే తేలికైన ఉపాయమేది? కలిలో మనుష్యుల ప్రవర్తన ఎలా ఉంటుంది? దానికి తగినట్లుగానే ప్రకృతి ఎలా ఉంటుంది? కేవలం భగవంతుడున్నాడు అనే ఆస్తిక్య

బుద్ధి ఉంటే సరిపోదు గదా! పరమేశ్వరుని స్వరూప, స్వభావాదులెట్టివి? ఆయన తత్త్వ మెట్టిది? మోక్షం అంటే ఏమిటి? దాన్నెలా పొందాలి? ఆయన సగుణుడా లేక నిర్గుణుడా?".

ఋషుల ప్రశ్నలకు సూతుని సమాధానం

ఈ విధంగా ఎంతో జిజ్ఞాసతో, ఆర్తితో ప్రశ్నించిన మునులను పరికించి పరమ దయాళువైన సూతుడిలా సమాధానం చెప్ప సాగాడు. "ఓ సత్యవ్రతులైన మునులారా! మీరడిగిన ప్రశ్నలు చాలా జటిలమైనవి. వాటికి సమాధానాలు చెప్పటం కూడా దుష్కరమే. అంత కంటే కూడా కష్టం అర్థం చేసికొనటం. ఇది గూఢం. భగవత్సంబంధమైనదేదీ వార్తా విశేషం కాకూడదు. ఐనా ఆంతర్యంలోని మీ తపనను గ్రహించి, పరమ కారుణ్య మూర్తియైన మా గురుదేవులు వ్యాస భాగవానుని స్మరించి, ఆయన అనుగ్రహ లేశంతో నేనార్జించిన జ్ఞాన భిక్షను మీ కనుగ్రహిస్తున్నాను. శ్రద్ధా భక్తులతో, శ్రవణపేయంగా వినండి.

ఓ అహింసా మూర్తులారా! మీరన్నట్లు కలియుగం చాలా ఘోరమైనది. కలిలో మానవుల ప్రవర్తన నమ్మశక్యం కానట్లుగా ఉంటుంది. పాప పుణ్య వివక్ష ఉండదు. అందరూ దురాచారులే. సత్యభాషణం అనేది అడుగంటి పోతుంది. ఆత్మస్తుతి – పరనిందతో కాలక్షేపం చేస్తారు. అందరూ దోషైకదృక్కులే. పరస్త్రీ, పరధనాలను పటిక బెల్లపు అచ్చులా చప్పరించేస్తారు. ఎక్కడ చూచినా హింస. ఆత్మదృష్టి లేనివారై, దేహతాదాత్మ్య బుద్ధి కలిగి దాన్ని పెంచి పోషించు కొనటంలోనే ఎక్కువ కాలం వెళ్లబుచ్చుతూ ఉంటారు. తల్లిదండ్రుల పట్ల, గురువుల విషయంలోను, జ్ఞానుల విషయంలోను గౌరవం లేనివారై ఉంటారు. స్త్రీలను భోగ సాధనంగా భావించి కామతంత్ర పరాధీనులై ఉంటారు. స్నేహం విషయంలో కాపట్యాన్ని కలిగి ఉంటారు. విప్రులు వేదాన్ని విక్రయిస్తారు. వారు లోభగ్రస్తులు, ఆశాపాశ బంధితులు అవుతారు. ఆకారణంగా బ్రహ్మానందాన్ని అనుభవించే బ్రాహ్మీభూత స్థితి నుండి చ్యుతులౌతారు. జాతి ధర్మాన్ని, కర్మలను విడిచి వర్ణసంకరం చేస్తారు. అహంకార, మమకారాలకు వశులై ఆత్మజ్ఞాన శూన్యులవుతారు. వారిలో సమత్వబుద్ధి ఉండదు. ఇక శీలమనేది శూన్యం. ఈ విధంగా ధర్మాచరణ విషయంలో ధృవ నక్షత్రంలా నిలబడ వలసిన బ్రాహ్మణుడు పతనం కాగానే మిగతావారందరు ఆమార్గంలోనే భ్రష్టులవుతారు. కలిలో క్షత్రియులలో క్షత్రియత్వం ఉండదు. గో, బ్రాహ్మణ రక్షయందు నిష్ఠ ఉండదు. భోగలాలసత్వం అధికంగా ఉంటుంది. క్రయ, విక్రయాలలో కపటం హెచ్చుగా ఉంటుంది.

స్త్రీలలో పాతివ్రత్య ధర్మం ఉండదు. సంపాదనను బట్టి భర్తను గౌరవిస్తారు. అత్త, మామలను ఆదరించరు. స్త్రీలకు కేశములే అలంకారములు. రత్నాభరణాదులు ఉండవు. స్వేచ్ఛావర్తనాన్ని కలిగి ఉంటారు. అధిక సంతానవతు లవుతారు. ఇక పాలకుల సంగతి : ధనవంతుడే పాలకుడవుతాడు. పన్నులు వసూలు చేయటమే కాని ప్రజల బాగోగులు పట్టించుకోరు. క్రూర స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటారు. దొంగలు పాలకు లవుతారు. పంక్తి బాహ్యులైన నటులు గౌరవ భాజను లవుతారు. ప్రజల ధన, మాన, ప్రాణాలకు రక్షణ ఉండదు. దేవాలయ వ్యవస్థ సక్రమంగా నడవదు. జనులందరకు జీవనం కష్టంగా ఉంటుంది.

మానవులకు ప్రకృతి పట్ల పూజ్యభావం ఉండదు. ప్రకృతిని శక్తి స్వరూపంగా యెంచరు. భోగ సాధనంగా భావిస్తారు. ఆకారణంగా ప్రకృతి సహకరించదు. ప్రకృతి–పురుషుల మధ్య సామరస్యం లోపిస్తుంది. సమన్వయం ఉండదు. తత్ఫలితంగా ప్రకృతి విజృంభిస్తుంది. గతి తప్పుతుంది. దానికి సూచనగా భూమి నిస్సార మవుతుంది. రసగంధ ద్రవ్యములు పసను కోల్పోతాయి. పువ్వులలో వాసన ఉండదు. పండ్లలో రసముండదు. సమస్తమైన పదార్థాలు రుచిని కోల్పోతాయి. పాలలో జిడ్డు ఉండదు. ఈ సూచనలు రాబోయే విపత్తుకు సంకేతాలనే విషయాన్ని గ్రహించి పాలకులు – ప్రజలు ధర్మాచరణకు ఉపక్రమించక పోతే ప్రళయం తప్పదు.

నరులలో ఇంత దుర్మార్గ ప్రవర్తనగల పాపపు కలియుగంలో సైతం సులువుగా తరించే ఉపాయం లేదా? అంటే ఉంది. దానికి పెద్ద ప్రయత్నం అక్కర లేదు. ఎందుకంటే అది సిద్ధ వస్తువు కనుక! సాధ్య వస్తువుకు ప్రయత్నం గాని సిద్ధ వస్తువుకు ప్రయత్న మేముంటుంది? చిలుక చెట్టుపై వ్రాలి పండును ఆస్వాదించినంత తేలికైన మార్గం అది . ఆ ఉపాయాన్ని ఉపదేశిస్తున్నాను. "పవిత్రమైన అంతః కరణంతో వినండి". అని ఈ విధంగా సూతుడు చెప్పి మనసులో శంకరుని స్మరించి మునులతో ఇలా అన్నాడు.

శివ పురాణ పరిచయం

"ఓ తపోధనులారా! ఇంతకు ముందు మీరడిగిన ప్రశ్నలకు, ఇంకా మీ మనస్సులో ఉన్న సందేహాలకు సమాధానంగా "శివమహాపురాణము"ను మీకు పరిచయం చేస్తున్నాను. తార్కిక ప్రధానమైన బుద్ధితో కాకుండా అనుభవప్రధానము, స్పందన శీలము ఐన హృదయంతో, ఆస్తిక్య ప్రధానమైన బుద్ధితో, భక్తి భావంతో, అసూయ లేకుండా ఏకాత్మ భావంతో ఏకాగ్రతతో శ్రవణం చేయండి.

ఈ “శివపురాణం” సకలోపనిషత్సారం. ఇది శ్రేష్ఠమైన పురాణం. సర్వమానవులను ఇహంలో పాపాలనుండి ఉద్ధరించి పరంలో పరమార్థాన్ని చేరుస్తుంది. ఇది కలికల్మష నాశకం. చతుర్విధ పురుషార్థ సాధకం. ఇందులో మహా దేవుని కీర్తి స్వచ్ఛమైన శరత్కాల కౌముదిలా విస్తరించి ఉంది. ఈ పురాణాన్ని అధ్యయనం చేసిన మాత్రాన సర్వులు సద్గతిని పొందుతారు.

ఈ శివపురాణం వ్యాప్తిలోకి రానంత వరకు మాత్రమే లోకంలో పాపాలు ప్రబలి ఉంటాయి. ఘోరమైన ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవిస్తాయి. ఇది పరిచయం కానంత వరకు మాత్రమే ఇతర శాస్త్రాలు, పురాణాలు పరస్పరాధిక్యతను నిరూపించు కొనటం కోసం తగవులాడు కొంటూ ఉంటాయి. పుణ్యతీర్థములన్నీ అహమికతో స్పర్ధ వహించి ఉంటాయి. ఇతర మంత్రాలన్ని తమ ఆధికత్యను చాటు కొనటం కోసం పోటీ పడుతూ ఉంటాయి. ఇతర పీఠాలు, పుణ్యక్షేత్రాలు దేవతలు వేయేల ఏ ఇతర సిద్ధాంతాలైనా సరే వాటి మహిమ ఈ శివపురాణం ప్రకటితం కానంత వరకు మాత్రమే. సూర్యోదయానంతరం చీకట్లన్నీ పటాపంచలైనట్లే ఈ శివపురాణ పఠనానంతరం మానవులకు అవిద్య, అజ్ఞానం నశించి కల్మషాలన్నీ హరించుకు పోతాయి. మునులారా! మానవునకు మృత్యుభయాన్ని మించిన భయం లేదు గదా! అట్టి మహా భయంకరమైన మరణభయం కేవలం శివ మహాపురాణ శ్రవణం వల్లనే తొలగి పోతుంది. దీని పఠన, శ్రవణాదుల వల్ల వచ్చే మహాపుణ్య ఫలాన్ని సంపూర్ణంగా ఎవరు వర్ణించ గలరు? అనేక లోకా లోకాలతో, బ్రహ్మాండాలతో నిండియున్న ఈ అనంతమైన సృష్టికి కారణభూతులైన శివ–శక్తుల అనంతత్వాన్ని లేశ మాత్రంగా నైనా మనసులో భావిస్తే; ఆ మానవునకు పునర్జన్మ ఎక్కడిది? నిస్సందేహంగా ఆ జీవుడు సాక్షాత్తు శివుడవుతాడు. సాక్షాత్తు మోక్ష లక్ష్మి వచ్చి గుమ్మం ముందు నిరీక్షిస్తుందంటే ఇతరమైన లౌకిక ప్రయోజనాలన్నీ ఇట్టే నెరవేరుతాయి అని వేరే చెప్పాలా?

వేద, శాస్త్రాదులు అధ్యయనం చేస్తే వచ్చే మహాపుణ్యం ఈ పురాణ పఠన, శ్రవణాదుల వల్ల వస్తుంది. తపోధనులైన మునులారా! ఒక్క మాట చెపుతున్నాను. విశ్వాసంతో వినండి. సమస్తమైన వేద, శాస్త్ర, పురాణ, ఇతిహాస, మంత్ర, తంత్ర, జప, తప, ధ్యాన యోగాదుల సారభూతమైన జ్ఞానం ఏదైతే ఉందో ఆ జ్ఞానం యొక్క స్వరూపం ఈ పురాణం. పాల యొక్క సారం వెన్నకదా! అలాటి వెన్నముద్ద ఇది! క్షీర సాగర సారం అమృతం. అట్టి అమృత భాండం ... ఈ పురాణం. ఈ పురాణాన్ని గృహంలో భద్ర పరిస్తే చాలు వాడు

అమృతు డవుతాడు. ఈ శివ మహా పురాణం లోని ఒక్క శ్లోకాన్ని పఠించినా, కనీసం భక్తితో నమస్కరించినా సర్వ దేవతా పూజాఫలం లభిస్తుంది. ఎవరైతే చతుర్దశి నాడు ఉపవాస ముండి శివ భక్తుల సన్నిధిలో ప్రవచనం చేస్తాడో ఆ ఉత్తమునికి గాయత్రీ మంత్ర పురశ్చరణ ఫలం లభిస్తుంది. రాత్రి జాగరణ చేసి దీనిని పఠిస్తే ఆ పుణ్య పురుషునికి వచ్చే పుణ్యం అంతింత అనరానిది. కురుక్షేత్రం, గయ, ప్రయాగ, ఇత్యాది పుణ్య క్షేత్రాలలో తన బరువు తూగే హిరణ్యాన్ని వ్యాస భగవానునికి దానం చేస్తే వచ్చే పుణ్యఫలాన్ని మించిన తరగనంత అనంత పుణ్యఫలం వస్తుంది.

ఇందులో ఉన్న రుద్ర సంహితను రాగయుక్తంగా అహర్నిశలు గానం చేసిన భక్తుని ముందు ఇంద్రాది దేవతలు వాని ఆజ్ఞకోసం ఎందురు చూస్తూ ఉంటారు. వేల సంవత్సరాలు తపస్సు చేస్తే వచ్చే అంతఃకరణ శుద్ధి ఈ రుద్రసంహితా పఠనం వల్ల సిద్ధిస్తుంది. భైరవ ప్రతిమ ముందుగాని, మర్రి చెట్టు లేక మారేడు చెట్టుకు ప్రదక్షిణం చేస్తూగాని పఠిస్తే ఫలితం కోటి గుణితం అవుతుంది.

ఇక ఇందులో ఉన్న కైలాస సంహిత పరమోత్కృష్టమైనది.

శ్లో॥ కైలాస సంహితా తత్ర – తతోఽపి పరమా స్మృతా ॥
బ్రహ్మ స్వరూపిణీ సాక్షా – త్ప్రణవార్థ ప్రకాశికా ॥
కైలాస సంహితాయాస్తు – మహాత్మ్యం వేత్తి శంకరః ॥
కృత్స్నం తదర్ధ వ్యాసశ్చ – తదర్ధం వేద్మ్యహం ద్విజాః ॥

ఇది సాక్షాత్తు వేదమే. ఈ సంహితలో ప్రణవార్థము, తత్త్వము నిరూపింప బడ్డాయి. దీని మహాత్మ్యం శంకరునకు పూర్ణంగా తెలుసు. వ్యాస భగవానునకు సగం తెలుసు. అందులో సగం నాకు తెలుసు. నేను ఆర్జించిన జ్ఞాన భిక్షను మీకనుగ్రహిస్తున్నాను. ఈ సంహితా తత్త్వాన్ని లెస్సగా బోధ పరచుకొన్న వానికి మరుక్షణంలో చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. మనసు స్వాధీనమైన వానికి విశ్వమంతా వశమౌతుంది. సాధనలన్నీ మనోలయాన్ని సిద్ధింపచేసికొనుట కొరకే కదా!

ఓ ద్విజులారా! ఈ రుద్ర సంహిత నాశనం చేయలేని పాపం లోకంలో లేదు. ఈ అమృత భాండాన్ని మహాదేవుడు తొలుత కుమార స్వామికిచ్చాడు. ఆ కారణంగానే కుమారుడు జ్ఞానమూర్తి ఐనాడు. మానవుడు తనకు తెలియకుండానే అనేక పాపకృత్యాలను ఆచరిస్తూంటాడు. దుష్టుల నుండి దానాలను స్వీకరించటం, తినకూడని వాటిని తినటం,

దురాలాపాలాడటం ఇత్యాదులు. వాటికి నిష్కృతి ఈ సంహితాధ్యయనమే. కనీసం శ్రవణం చెయ్యాలి. శివాలయంలోని బిల్వవనంలో పఠిస్తే వచ్చే ఫలం అనంతం, పితృకర్మలాచరించే సమయంలో ఈ రుద్ర సంహితను భక్తితో పఠిస్తే వారి పితరులందరు, రుద్రలోకాన్ని పొందుతారు.

శివ మహాపురాణంలోని సంహితలు, శ్లోక సంఖ్య

ఈ శివ మహా పురాణం వేద తుల్యం. ఇది తొలుత పరమేశ్వర నిర్మితం. ఇందులో విద్యేశ్వర, రుద్ర, వినాయక, ఉమ, మాతృ, ఏకాదశ రుద్ర, కైలాస, శతరుద్ర, కోటి రుద్ర, సహస్ర కోటి రుద్ర, వాయు, ధర్మ సంహితలు అనే ఖండము లున్నాయి. ఈ పన్నెండు సంహితలు మహా పుణ్యప్రదాలు. వీటిలోని శ్లోక సంఖ్యను చెపుతున్నాను వినండి. విద్యేశ్వర సంహితలో పదివేలు, రుద్ర, వినాయక, ఉమ, మాతృ సంహితలలో ఒక్కొక్క దానిలో ఎనిమిది వేలు, ఏకాదశ రుద్రసంహితలో పదమూడు వేలు, కైలాస సంహితలో ఆరు వేలు, శతరుద్ర సంహితలో మూడువేలు, కోటి రుద్ర సంహితలో తొమ్మిదివేలు, సహస్రకోటి రుద్ర సంహితలో పదకొండువేలు, వాయు సంహితలో నాలుగువేలు, ధర్మ సంహితలో పన్నెండువేలు.... శ్లోకాలున్నాయి. మొత్తం లక్ష శ్లోకాల గ్రంథం ఇది.

త్రికాలవేది ఐన భగవాన్ వ్యాస మహర్షి కలియుగంలో పుట్టబోయే మనుష్యులు అలసులు, మంద బుద్ధులు, అల్పాయుష్కులు అని యెరిగి... ఏడు సంహితలు, ఇరువది నాలుగువేల శ్లోక సంఖ్య కలదిగా ఈ పురాణాన్ని సంక్షేపించారు. ఇది పురాణాలలో నాల్గవది. అసలీ పురాణ వాఙ్మయం యొక్క పుట్టుక ఏమిటంటే పరమేశ్వరుడు సృష్ట్యాది యందు శతకోటి శ్లోక విస్తరమైన ఒకే పురాణాన్ని నిర్మించాడు. క్రమంగా కాలగమనంలో వచ్చే యుగ భేదాల ననుసరించి; పుట్ట బోయే మనుష్యులు అల్పతరాయువులవుతారని జ్ఞాన దృష్టితో పరికించిన మహర్షులు అధ్యయన సౌలభ్యం కొరకు దానిని సంక్షేపించారు. ద్వాపర యుగాది యందు కృష్ణ ద్వైపాయనాది మహర్షులు ఏకపురాణంగా ఉన్నదానిని నాలుగులక్షల శ్లోక సంఖ్యకు సంక్షేపించి పద్దెనిమిది పురాణాలుగా విభాగించారు.

అలా సంక్షేపింప బడిన ఈ శివ మహాపురాణంలో 1) విద్యేశ్వర సంహిత, 2) రుద్ర సంహిత, 3) శతరుద్ర సంహిత, 4) కోటిరుద్ర సంహిత, 5) ఉమా సంహిత, 6) కైలాస సంహిత, 7) వాయు సంహిత అనే ఏడు సంహిత లున్నాయి. అఖండ భూమండలాధిపత్యాన్ని వహించి శాసించే సార్వభౌముని చెంతకు చేరటానికి అందరికి

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=2345

* * *